

Arrest

nr. 222 232 van 3 juni 2019
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IXde kamer

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2019 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregel de schorsing van de tenuitvoerlegging te horen bevelen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 januari 2019 tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien het verzoekschrift van 6 februari 2019 tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 januari 2019 tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2019 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HARDY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Nadat zijn verzoek om internationale bescherming was afgewezen diende verzoeker, via een op 1 april 2007 gedateerd schrijven, een aanvraag in om, met toepassing van het toenmalig artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 4 januari 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om verzoeker tot een verblijf van onbepaalde duur te machtigen.

1.3. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 7 januari 2019 de beslissingen tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen, die verzoeker op 17 januari 2019 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer

naam : [S.] voornaam : [S.] [...] nationaliteit : Russische Federatie ook gekend als:

- [T.V.] [...], nationaliteit Russische Federatie

[M.B.], [...], nationaliteit Litouwen

werkelijke identiteit: [T.V.] [...], nationaliteit Russische Federatie

Krachtens artikel 21, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende redenen:

Uit het administratief dossier blijkt dat u sinds uw aankomst in België gelogen heeft over uw werkelijke identiteit. Uit verschillende informatie uit uw administratief dossier blijkt immers dat uw werkelijke identiteit [T.V.] is. Daarenboven blijkt uit het administratief dossier dat u een gevaar vormt voor de nationale veiligheid gezien u banden heeft met het radicale Tsjetsjeense milieu en met het Emiraat van de Kaukasus.

Uit uw administratief dossier blijkt immers het volgende:

Op 09.02.2004 heeft u een asielaanvraag ingediend op naam van [S.S.]. U was in het bezit van een geboorteakte. Op 29.09.2005 weigerde het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) u de toekenning van de vluchtelingenstatus. Volgens het CGVS had u een valse oproepingsbrief voorgelegd. U ging hiertegen in beroep bij de Vaste Beroepscommissie. Deze nam op 09.11.2006 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Op 01.04.2007 dient u een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9, alinéa 3 van de Vreemdelingenwet, op naam van [S.S.]. U legde hierbij geen identiteitsdocumenten voor.

Op 28.02.2008 vroeg Frankrijk aan België uw overname in het kader van de Dublinprocedure. U had in Frankrijk een asielaanvraag ingediend onder de naam [V.T.] [...]. U was toen in het bezit van een rijbewijs, een identiteitsbewijs en een geboorteakte. België ging akkoord met de overname op 10.03.2008. De overname kon echter niet plaatsvinden gezien u gevlucht was.

Op 07.06.2008 en 03.07.2008 stuurde uw advocaat een aanvulling op de aanvraag 9.3, zonder toevoeging van enig identiteitsdocument.

Op 05.12.2008 heeft u een tweede asielaanvraag ingediend op naam van [S.S.]. U verklaarde dat u onder de naam [T.V.] [...] asiel had aangevraagd in Frankrijk. U legde geen verdere

identiteitsdocumenten neer die uw identiteit kon bevestigen. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 11.12.2008.

Op 23.12.2008, 30.12.2008, 07.01.2009 en 20.01.2009 stuurde uw advocaat aanvullingen op de aanvraag 9.3, zonder toevoeging van enig identiteitsdocument.

Op 05.03.2009 heeft u een derde asielaanvraag ingediend op naam van [S.S.]. U verklaarde dat u asiel had aangevraagd in Frankrijk in januari 2008 onder de naam [T.V.] [...]. U legde geen verdere identiteitsdocumenten neer die uw identiteit kon bevestigen. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 23.03.2009.

Op 20.02.2009, 07.04.2009, 14.04.2009, 29.04.2009, 23.05.2009 stuurde uw advocaat aanvullingen op de aanvraag 9.3, zonder toevoeging van enig identiteitsdocument.

Op 19.06.2009 heeft u een vierde asielaanvraag ingediend op naam van [S.S.]. U legde geen verdere identiteitsdocumenten neer. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 15.07.2009.

Op 03.11.2009 heeft u een vijfde asielaanvraag ingediend op naam van [S.S.]. U legde geen verdere identiteitsdocumenten neer. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 23.11.2009.

Op 04.01.2010 werden instructies verstuurd naar de stad Leuven om u in het bezit te stellen van een onbeperkt verblijf naar aanleiding van de aanvraag 9.3 die u had ingediend op 01.04.2007. U heeft geen identiteitsdocumenten voorgelegd waardoor u bent ingeschreven onder "verklaarde naam".

Op 19.08.2013 heeft u zich aangemeld bij de gemeente Mol om een aanvraag in te dienen als Europese onderdaan onder de naam [M.B.] [...], nationaliteit Litouwen. Er werd bij deze aanvraag een Litouws paspoort voorgelegd op deze naam. Dit Litouws paspoort blijkt echter vervalst te zijn volgens een rapport van de Federale politie. De code in de machine leesbare zone is onjuist en het persoonlijke nummer is onbestaand. Op 26.11.2013 werden dan ook instructies verstuurd naar de gemeente om de aanvraag van 19.08.2013 als nietig te beschouwen gezien het gebruik van een vervalst paspoort.

Op 30.06.2014 vroeg Polen aan België uw overname. U was in het bezit van een Belgische verblijfstitel op naam van [S.S.] en een vervalst Lets paspoort op naam van [M.B.]. Polen bevestigt in hun vraag dat u door de Russische autoriteiten werd geïdentificeerd als zijnde [T.V.] [...]. Op 31.07.2014 ging België akkoord met uw overname. Op 14.08.2014 bent u teruggekomen vanuit Polen.

Op 02.09.2014 heeft u uw herinschrijving gevraagd bij de stad Leuven. U heeft geen identiteitsdocumenten voorgelegd.

Op 25.09.2014 werd aan de stad Leuven een kopie van uw paspoort gevraagd. Hierop is nooit antwoord gekomen. Op 23.10.2014 werd u heringeschreven in het Rijksregister.

Op 13.08.2016 heeft de politie van Leuven een administratief rapport opgesteld wegens verdachte handelingen. Uit dit rapport blijkt dat u goed gekend bent bij de politie en dat u mogelijks linken heeft met een terroristische groepering. U blijkt ook SIS geseind te zijn door Frankrijk volgens artikel 24 van de SIS II-verordening.

Op 02.01.2017 hebben onze diensten meer informatie gekregen over de SIS seining van Frankrijk. Frankrijk heeft u geseind omdat er elementen zijn die aantonen dat u betrokken bent bij activiteiten die mogelijks de openbare orde ernstig verstoren.

Volgens de seining, geldig tot 13.08.2055, moet u in verband gebracht worden met de radicale islamitische beweging.

Op 04.04.2018 krijgen onze diensten een nota, opgesteld door de Veiligheid van de Staat (hierna VSSE). In deze nota wordt vermeld dat u bij de VSSE gekend bent sinds 2010 voor uw contacten met radicale individuen binnen de Kaukasische gemeenschap in België. U wordt aanzien als centrale figuur binnen een groep van radicale Tsjetsjenen in Leuven. U was ook het voorwerp van een gerechtelijk onderzoek naar een mogelijke terroristische activiteit in België. In deze nota wordt ook vermeld dat er elementen zijn die aantonen dat u gelinkt bent aan het Emiraat van de Kaukasus.

Met betrekking tot het Emiraat van de Kaukasus dient opgemerkt te worden dat deze groepering aanzien wordt door de Verenigde Naties als een terroristische groepering. Deze groepering is volgens de Veiligheidsraad van de VN gelinkt aan ISIL (Da'esh) en Al-Qaida. Deze groepering staat ook sinds 29.07.2011 op de lijst van de Veiligheidsraad met entiteiten en groepen waarvoor sancties genomen moeten worden. Volgens de Veiligheidsraad is het Emarat Kavkaz, of Emiraat van de Kaukasus, een terroristische organisatie die in het Noorden van de Kaukasus handelt. De Russische autoriteiten hebben deze organisatie op 08.02.2010 aanzien als terroristische organisatie. Deze organisatie is sindsdien in Rusland ook verboden omdat de leden van deze organisatie terroristische daden voorbereiden en plegen met het oog om de territoriale integriteit van de Russische Federatie te schenden en etnische en religieuze conflicten uit te lokken. Deze terroristische organisatie heeft volgens de Veiligheidsraad als doel het oprichten van een extremistische Staat in het Noorden van de Kaukasus en dit uit te breiden naar de regio van de Wolga en andere Europese landen via terreur en via wapens. Ook de leider van de groep, Doku Khamatovich Umarov, heeft in een verklaring op vidéocassette verklaard dat hun doel het oprichten is van een puur islamitische zone met de sharia, waar geen plaats is voor ongelovigen. In een tweede fase, wanneer de ongelovigen uit het land verdreven zullen zijn, zullen zij alle landen opnieuw heroveren die aan de oorsprong moslimlanden waren en die dus verder gaan dan de Kaukasus. Hij heeft ook gevraagd aan zijn aanhangers om niet enkel tegen Rusland oorlog te voeren maar tegen alle landen.

Op 23.07.2018 hebben wij verder informatie gekregen van de Federale Politie dat u rondreist met een Russisch paspoort op naam van [T.V.] [...]. U werd immers in 2014 gecontroleerd aan een Litouwse grens met een Russisch paspoort [...] op naam van [T.V.], met uitreisstempel uit België dd 13.10.2014. U heeft toen tijdens die controle verklaard dat u in het bezit was van een Belgische verblijfstitel [...] afgeleverd op 06.07.2017 op naam van [S.S.].

Uit al deze elementen blijkt dat u sinds 2004 in België onder een valse identiteit verblijft en valse stukken heeft gebruikt. U heeft een verblijfsrecht bekomen onder een valse identiteit. Gezien vaststaat dat de identiteitsgegevens die u altijd in België heeft gebruikt vals zijn, kan ook vastgesteld worden dat het verblijfsrecht van onbepaalde duur een gevolg is van fraude. Ook blijkt dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving gezien uw banden met het radicale Tsjetsjeense milieu, waarbij u aanzien wordt als centrale figuur binnen een groep van radicale Tsjetsjenen in Leuven, en met de terroristische groepering Emiraat van de Kaukasus. Verder blijkt dat u geseind bent door Frankrijk omdat u in verband moet gebracht worden met de radicale islamitische beweging. Het feit dat u voor bovenvermelde feiten niet werd veroordeeld verhindert niet om uw verblijf in te trekken. De Raad van State heeft immers reeds geoordeeld dat "Het gegeven dat verzoeker (nog) niet werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet, verhindert de verwerende partij geenszins om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Ook het vermoeden van onschuld belet niet dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid". (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

Overeenkomstig artikel 62§1 van de Vreemdelingenwet, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 04.09.2018 werd u per aangetekend schrijven een vragenlijst verzonden. Op 22.09.2018 stuurde u de ingevulde vragenlijst terug met de volgende documenten: een attest Franse les, een certificaat "Engels - opstap talen", een certificaat van de opleiding Nederlands tweede taal Richtgraad 1, een deelcertificaat van de module Nederlands 2de Taal T[h]reshold 1 B, een getuigschrift van beroepsopleiding Nederlands voor anderstaligen voor technische beroepen, een certificaat van de opleiding Nt2 Richtgraad 2, een deelcertificaat van de module Threshold 4 B Nederlands 2de Taal, een certificaat van de opleiding Nederlands 2de Taal R2, een deelcertificaat van de module Threshold 4 A Nederlands 2de Taal, een deelcertificaat van de module Threshold 3 B Nederlands 2de Taal, een deelcertificaat van de module Threshold 3 A Nederlands 2de Taal, een deelcertificaat van de module Threshold 2 B Nederlands 2de Taal, een deelcertificaat van de module Threshold 2 A Nederlands 2de Taal, een certificaat van de opleiding Nederlands tweede taal Richtgraad 1 Breakthrough/waystage, een deelcertificaat van de module NT2 richtgraad 1 - A + B (Breakthrough), een deelcertificaat van de module Nederlands 2de Taal Threshold 1 B, een deelcertificaat van de module Nederlands 2de Taal Threshold 1 A, een certificaat van de opleiding Nederlands 2de Taal R1, een deelcertificaat van de module Waystage A/B, een deelcertificaat van de module Breakthrough A/B, een deelcertificaat van de module NT2 richtgraad 1.1 (niveau 1) Breakthrough A+B, een "Certificate of Course Completion: CCNA Discovery: Working at a Small-to-Medium Business or ISP", een "Certificate of Course Completion: CCNA Discovery: Networking for Home and Small Businesses", een certificaat van de opleiding Broodbakker, een certificaat van de

opleiding Bakkerkast, een deelcertificaat van de module Motoren 2, een certificaat van de opleiding Mecaniciens Personen- & Lichte bedrijfswagens, een deelcertificaat van de module Motoren 1, een deelcertificaat van de module Demontage Montage, een deelcertificaat van de module Voertuigen 2, een eindevaluatie rapport van de module Voertuigen 2, een deelcertificaat van de module Motoren 1, een deelcertificaat van de module Voertuigen 1, een certificaat van de opleiding Hulpmechaniciens pers. & lichte bedrijfswag., een arbeidsovereenkomst voor arbeiders als vrachtwagenchauffeur ingaand op 17/08/2016, een tewerkstelling artikel 60 §7 OCMW-wet ingaand op 09.01.2012, loonfiches voor de maanden 01/2017 tot en met 08/2018, een attest van inburgering, een getuigschrift PC- en netwerktechnicus, een deelcertificaat van de module A1 Initiatie in de Informatica, een attest van gezinssamenstelling, een attest van hoofdverblijfplaats, uittreksels uit het strafregister en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag.

U verklaarde verder dat u niet getrouwd bent, noch een duurzame relatie heeft; dat uw moeder, broer en zus in Rusland wonen, dat u geen minderjarige kinderen heeft, dat u momenteel een vast contract heeft, dat teruggaan naar Dagestan "Rusland" levensgevaarlijk voor u is, dat ze "direct proces verbaal maken dat zeker was in Syrië of Oekraïne, dat is standa[a]rd procedure in ons land", dat uw moeder bang is dat hij terug komt, dat u altijd tegen de oorlog was; dat veel mensen u kennen als goed persoon.

Volgens uw verklaringen heeft u geen duurzame relatie, bent u niet getrouwd en heeft u geen familie in België. Uit het administratief dossier blijkt dat u religieus gehuwd was/bent met [A.R.]. Jullie hebben een korte periode samen gewoond (tussen 09.09.2004 en 23.08.2005 en tussen 14.06.2012 en 02.08.2012) volgens het Rijksregister. Gezien u echter zelf verklaard heeft dat u geen duurzame relatie heeft, kunnen wij ervan uitgaan dat u ook geen relatie meer heeft met Mevrouw [A.]. Bijgevolg kan gesteld worden dat u geen familie in België heeft. Er kan dus geen sprake zijn van een schending van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna EVRM) gezien u niet aantoonde dat er nog andere familieleden van u in België verblijven. Verder blijkt uit uw administratief dossier (namelijk een van uw antwoorden in de vragenlijst) dat uw moeder, zus en broer in Rusland verblijven. U kan dus terugkeren naar uw familie in uw land van herkomst.

Wat uw economische situatie betreft, u verklaart dat u momenteel een vast contract heeft en legt loonfiches voor, u heeft verder verschillende opleidingen gevolgd. Uw werkervaring alsook uw diverse opleidingen kunnen gebruikt worden voor de re-integratie in uw land van herkomst.

Wat de duur van uw verblijf betreft, dient opgemerkt te worden dat u een eerste keer in België bent aangekomen op 09.02.2004.

Vervolgens bent u in februari 2008 naar Frankrijk gegaan en bent u op onbepaalde datum terug naar België gekeerd. Sinds 04.01.2010 heeft u recht op een onbeperkt verblijf in België. Dit neemt echter niet weg dat u in 2014 nog naar Polen hebt gereisd, alsook naar Litouwen. U heeft dus 8 jaar in België in legaal verblijf verbleven en daarvoor was u ook ongeveer zes jaar in België, met periodes van verblijf in andere landen. Hier staat tegenover dat u ongeveer 22 jaar in uw land van herkomst heeft verbleven. We kunnen er aldus van uit gaan dat de banden die u heeft met uw land van herkomst sterker zijn dan de banden die u heeft met België. Bovendien het feit dat u valse documenten gebruikt heeft alsook een valse identiteit sinds uw aankomst in België en het feit dat u banden heeft met het radicale Tsjetsjeense milieu en met de terroristische organisatie Emiraat van de Kaukasus, die als doel heeft het oprichten van een extremistische Staat in het Noorden van de Kaukasus en dit uit te breiden naar de regio van de Wolga en andere Europese landen, tonen aan dat u geen banden heeft met de democratische waarden van de Belgische maatschappij. Verder blijkt uit uw administratief dossier (namelijk een van uw antwoorden in de vragenlijst) dat uw moeder, zus en broer in Rusland verblijven. U heeft dus wel nog degelijk banden in uw land van herkomst.

Het feit dat u banden heeft met de terroristische groepering Emiraat van de Kaukasus, dat u banden heeft met het radicale Tsjetsjeense milieu, dat u valse documenten voorgelegd heeft en sinds uw aankomst in België een valse naam gebruikt, zijn voldoende bewijzen dat u niet cultureel geïntegreerd bent, noch aan de fundamentele waarden van de democratische samenlevingen voldoet en dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid.

Terrorisme en mensen die terrorisme steunen vormen een ernstige bedreiging voor de internationale vrede en veiligheid. Dit wordt aangehaald door de Verenigde Naties in hun Resolutie 2178 van 24.09.2014 waarin wordt vermeld dat « le terrorisme, sous toutes ses formes et dans toutes ses manifestations, constitue une des menaces les plus graves contre la paix et la sécurité internationales,

et que tous les actes de terrorisme sont criminels et injustifiables » (vrije vertaling : « terrorisme, in alle vormen en alle verschijnselen, is een van de ernstigste bedreigingen voor de internationale vrede en veiligheid ».) Verder herhaalt de VN dat « qu'il faut éliminer les conditions propices à la propagation du terrorisme » (vrije vertaling : dat omstandigheden die gunstig zijn voor de verspreiding van terrorisme voorkomen moeten worden) en dat « la menace que représentent les combattants terroristes étrangers englobe, entre autres, les personnes qui appuient les actes ou activités d'Al-Qaida et de ses cellules, filiales, émanations ou groupes dissidents, notamment en recrutant pour leur compte ou en soutenant de toute autre manière les actes et activités de ces entités ». (vrije vertaling « de dreiging die buitenlandse strijders vertegenwoordigen, ook geldt voor personen die daden of activiteiten van Al Qaida, haar cellen, filialen of dissidente groepen, ondersteunen, onder andere door voor hen te rekruteren of door hun daden en activiteiten op de een of andere manier te steunen"). Ter herinnering, het Emiraat van de Kaukasus is volgens de Veiligheidsraad van de VN gelinkt met Al Qaida en ISIL (Da'esh).

Verder haalt u aan dat een terugkeer "naar Dagestan "Rusland" levensgevaarlijk voor u is, dat zij direct proces verbaal maken dat zeker was in Syrië of Ukraine, dat is standa[a]rd procedure in ons land. Daarna niemand zal ni weten waar ben ik."

Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) komt het aan de betrokkene toe om aannemelijk te maken dat hij bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754).

U legde echter geen documenten of rapporten voor die uw bewering kunnen staven. Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er redenen zijn van nationale veiligheid die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf en u een bevel te geven om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 21, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Krachtens artikel 74/11, §1, 4de lid van de Vreemdelingenwet, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, en dit voor een duur van 9 jaar, om de volgende redenen:

Aan het hierboven vermelde bevel om het grondgebied te verlaten wordt een inreisverbod gekoppeld voor het grondgebied van het Rijk. Vermits u fraude heeft gepleegd en een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid wordt er geopteerd dat de duur van dit inreisverbod 9 jaar bedraagt.

Bij uw asielaanvraag van 09.02.2004 heeft u bij het CGVS een valse oproepingsbrief voorgelegd. Verder heeft u sinds uw aankomst nooit uw identiteit kunnen bewijzen. U heeft altijd aangehaald dat u [S.S.] heet, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat u rondreist met een Russisch paspoort op naam van [T.V.] en een Belgische verblijfstitel op naam van [S.S.]. U werd verder in 2014 reeds door de Russische autoriteiten geïdentificeerd als zijnde [T.V.] en niet als zijnde [S.S.]. In 2013 heeft u verder geprobeerd een verblijf te bekomen met een vervalst Litouws paspoort en een valse identiteit ([M.B.]).

Verder blijkt uit uw administratief dossier dat u door Frankrijk SIS geseind staat (artikel 24 van de SIS II-verordening) omdat u betrokken bent bij activiteiten die mogelijks de openbare orde ernstig schaden. Deze seining, geldig tot 13.08.2055, vermeldt dat u in verband moet gebracht worden met de radicale islamitische beweging.

Verder bent u gekend bij de Veiligheid van de Staat (VSSE) sinds 2010 voor uw contacten met radicale individuen binnen de Kaukasische gemeenschap in België en wordt u aanzien als centrale figuur binnen een groep van radicale Tsjetsjenen in Leuven. U was ook het voorwerp van een gerechtelijk onderzoek naar een mogelijke terroristische activiteit in België. Volgens de VSSE zijn er ook elementen die aantonen dat u gelinkt bent aan het Emiraat van de Kaukasus die door de Verenigde Naties als een terroristische organisatie wordt aanzien. Deze groepering is volgens de Verenigde Naties immers gelinkt aan ISIL (Da'esh) en Al-Qaida. Deze terroristische organisatie heeft volgens de Veiligheidsraad als doel het oprichten van een extremistische Staat in het Noorden van de Kaukasus en dit uit te breiden naar de regio van de Wolga en andere Europese landen via terreur en via wapens. Verder vermeldt de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties dat het Emiraat van Kaukasus banden heeft met andere entiteiten die op hun lijst voorkomen: Islamic Movement of Uzbekistan, Islamic Jihad Group en Riyadus-Salikhin Reconnaissance and Sabotage Battalion of Chechen Martyrs (RSRSBCM).

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat een inreisverbod van 9 jaar gerechtvaardigd is. Uw gezinssituatie zoals hierboven weergegeven weegt niet op tegen de ernstige bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. U bent bovendien zelf verantwoordelijk voor uw daden. U had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.4. Verzoeker diende op 6 februari 2019 bij de Raad een verzoek in tot schorsing en nietigverklaring van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 januari 2019 tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

1.5. Op 21 mei 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker diende op 24 mei 2019 een verzoek in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van deze beslissing (RvV 233 073).

2. Taal van de procedure

In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de Franse taal als proceduretaal te gebruiken.

De Raad dient erop te wijzen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen, maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107*) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken (Les Nouvelles, v° Droit administratif, tome VI, Brussel,

Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250). Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissingen eenzijdige politiemaatregelen zijn die, conform artikel 39 iuncto artikel 17, § 1, a, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, werd opgesteld in de Nederlandse taal, dient deze taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd (RvS 23 november 2009, nr. 198.142). Er kan dan ook niet ingegaan worden op de vraag van verzoeker om de Franse taal als proceduretaal te gebruiken.

3. Onderzoek van het verzoek tot het horen opleggen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1. Artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.

Artikel 44, tweede lid, 5° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat de verzoekende partij, indien zij als voorlopige maatregel een hoogdringende behandeling van een eerder ingediend verzoek tot schorsing wenst, dient te voorzien in een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen uiteengezet dat hij wordt vastgehouden met het oog op een gedwongen verwijdering uit het Rijk. Hij stelt dat de voorzetting van de eerder ingediende gewone schorsingsprocedure inzake de bestreden beslissingen bijgevolg niet volstaat om te verhinderen dat het door hem aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voordoet.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder niet wordt betwist, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3.1. Verzoeker voert in één van zijn middelen onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel iuncto artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Hij betoogt dat hij verweerder uitdrukkelijk meedeelde dat hij meende risico's te lopen bij een verwijdering naar Rusland en zeker indien hij effectief zou worden overgedragen aan de Russische autoriteiten en dat hij verweerder verzocht om hieromtrent mondeling nadere toelichting te mogen verstrekken. Hij stelt dat verweerder niet op dit verzoek inging en zich beperkte tot de stelling dat de voorgehouden risico's niet werden aangetoond en dat eerdere verzoeken om internationale bescherming werden afgewezen. Hij betoogt dat het evenwel toekomt aan verweerder om zelf een zorgvuldig onderzoek te doen en zich te informeren omtrent het al dan niet bestaan van risico's op een schending van artikel 3 van het EVRM, zeker nu uitdrukkelijk werd verwezen naar het bestaan van dergelijke risico's. Hij geeft aan van oordeel te zijn dat verweerder, als instantie die bevoegd is inzake migratie, niet onwetend kan zijn omtrent de risico's die in Rusland bestaan voor personen van wie het verblijf wordt beëindigd en die worden teruggestuurd omdat zij steun verlenen aan terroristische groeperingen of omdat zij hun doelstellingen nastreven. Verzoeker zet uiteen dat wanneer verweerder op een vreemdeling een dergelijk etiket kleeft hij dient te onderzoeken wat de mogelijke gevolgen hiervan zijn. Hij benadrukt van oordeel te zijn dat de situatie van personen die ervan worden verdacht banden te hebben met radicale islamisten of terroristen in Rusland zorgwekkend is, dat het

algemeen bekend is dat deze personen, wanneer ze worden aangehouden en opgesloten, worden mishandeld en hij verwijst in dit verband naar een verslag van Amnesty International van 2015 – 2016.

Verweerder werpt op dat hij de eerbiediging van artikel 3 van het EVRM slechts kan waarborgen binnen het eigen grondgebied. Hij stelt dat verzoeker naliel met concrete elementen aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt het slachtoffer te worden van een schending van artikel 3 van het EVRM. Tevens duidt hij dat uit de motivering van de bestreden beslissingen wel degelijk blijkt dat hij naging of er redenen waren om aan te nemen of er een risico is op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Allereerst merkt de Raad op dat artikel 3 van het EVRM verweerder verhindert om een verwijderingsmaatregel te nemen ten aanzien van een persoon die dreigt te worden onderworpen aan foltering en of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen wanneer deze maatregel wordt uitgevoerd (cf. EHRM 4 december 2008, nr. 20113/07, Y./Rusland). De Raad stelt verder vast dat verweerder in de beslissing van 7 januari 2019 tot beëindiging van het verblijf heeft aangegeven dat hij verzoeker als een gevaar voor de nationale veiligheid beschouwt gezien diens banden met het radicale Tsjetsjeense milieu en met het Emiraat van de Kaukasus. Verweerder heeft tevens geduid dat het Emiraat van de Kaukasus door de Verenigde Naties als een terroristische groepering wordt beschouwd en dat deze organisatie in Rusland verboden is *“omdat de leden van deze organisatie terroristische daden voorbereiden en plegen met het oog om de territoriale integriteit van de Russische Federatie te schenden en etnische en religieuze conflicten uit te lokken.”* Verzoeker kan derhalve niet worden beschouwd als een doorsnee Russisch staatsburger die omwille van een inbreuk op de verblijfsreglementering verplicht wordt om het land te verlaten. Het is voorts niet betwist dat verzoeker, alvorens de bestreden beslissingen van 7 januari 2019 werden genomen, verweerder meedeelde dat hij bepaalde risico's liep bij een eventuele (gedwongen) terugkeer naar Rusland. Uit de motivering van de bestreden beslissing – verweerder blijft immers in gebreke het volledige document neer te leggen met de antwoorden van verzoeker op de hem schriftelijk gestelde vragen, zodat de Raad geen verdere verificatie kan doen – kan worden afgeleid dat verzoeker heeft toegelicht te vrezen dat de Russische autoriteiten, bij zijn terugkeer, een proces-verbaal zullen opstellen waarin wordt verwezen naar acties in Oekraïne of Syrië en dat de veiligheidsdiensten hem vervolgens zullen laten verdwijnen. Er blijkt niet dat verweerder, die rekening diende te houden met het specifieke profiel van verzoeker, de gepaste aandacht heeft besteed aan deze verklaringen. Het enkele feit dat verzoeker geen stukken aanbracht ter staving van zijn verklaringen stelt verweerder er niet van vrij om de verklaringen van verzoeker nader te onderzoeken, indien in algemene verslagen – waartoe verweerder eenvoudig toegang heeft – wordt geduid dat bepaalde categorieën van vreemdelingen in Rusland een reëel risico lopen om te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen. Het gegeven dat verzoekers eerdere aanvragen om een internationale beschermingsstatus te verkrijgen werden afgewezen laat in voorliggende zaak niet toe te stellen dat een onderzoek van verzoekers verklaringen niet meer vereist was. Tijdens de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming kon namelijk niet worden achterhaald dat verzoeker – die ook poogde zijn identiteit te verhullen en gebruik maakte van valse documenten – banden had met radicale islamisten en een terroristische groepering. Verweerder diende, nadat hij zelf tot deze vaststelling kwam en om te voldoen aan de zorgvuldigheidsplicht, rekening te houden met dit nieuwe gegeven en de gevolgen die deze vaststelling kan hebben bij een eventuele verwijdering van verzoeker. Er kan ook niet zonder meer worden voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf reeds uitvoerig verwees naar mensenrechtenschendingen in Rusland om te verantwoorden waarom hij deze aanvraag niet via de reguliere procedure en dus vanuit dat land kon doen en dat verweerder besliste om deze aanvraag in te willigen. Tevens moet worden benadrukt dat artikel 15, tweede lid van het EVRM bepaalt dat zelfs in tijd van oorlog of in geval van enig andere algemene noodtoestand die het bestaan van het land bedreigt geen enkele afwijking van artikel 3 van het EVRM mogelijk is. Verweerder kan derhalve *“de ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid”* die zou uitgaan van verzoeker niet aanwenden om voorbij te gaan aan de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 3 van het EVRM.

Er dient prima facie te worden besloten dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 7 januari 2019 niet deugdelijk werd voorbereid en dat het zorgvuldigheidbeginsel dus werd miskend.

Een onderdeel van de aangevoerde middelen is ernstig.

3.4. Wat betreft de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, moet worden geduid dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dat zij integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij

persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond mag evenwel niet dusdanig strikt worden geïnterpreteerd dat ze de verzoekende partij in de praktijk zou beroven van de mogelijkheid om te genieten van een effectief rechtsmiddel.

Verzoeker zet uiteen dat de bestreden beslissingen een inbreuk vormen op zijn grondrechten en meer specifiek op zijn recht op een privé- en gezinsleven en op zijn recht om niet te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen. Hij geeft aan dat de schorsing van de bestreden beslissingen hem zal toelaten opnieuw, in afwachting van een beslissing omtrent het annulatieberoep, te beschikken over een recht op verblijf, zodat hij verder zal kunnen werken, genieten van de ziekteverzekering en gebruik maken van zijn bankrekening. Hij vestigt ook de aandacht op zijn betoog inzake de risico's die hij loopt bij een terugkeer naar Rusland, gezien zijn broer werd erkend als vluchteling in Oostenrijk, gelet op zijn familiebanden en de banden die verweerder vaststelde met radicale islamisten.

Verweerder stelt dat er geen sprake is van een schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, dat verzoekers belangen geen voorrang mogen hebben op de vrijwaring van de nationale veiligheid en de openbare orde en dat verzoeker nalaat aan de hand van concrete elementen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de uitvoering van de bestreden beslissingen aan te tonen.

De Raad kan slechts herhalen dat verweerder in gebreke bleef om een zorgvuldig onderzoek te doen omtrent verzoekers bewering dat hij in Rusland dreigt te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen en dat verzoeker stukken aanbrengt waaruit blijkt dat een dergelijk onderzoek in casu vereist is. Nu geenszins deugdelijk is vastgesteld dat verzoekers verklaringen inzake een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM bij de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 januari 2019 geen grond hebben of niet relevant zijn is het bestaan van een moeilijk te herstellen nadeel met betrekking tot deze beslissing afdoende aannemelijk gemaakt.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, wat betreft de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, voldaan.

Aangezien is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te worden bevolen.

Verzoeker toont evenwel niet aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf of van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Zijn uiteenzetting omtrent de risico's die hij loopt bij een terugkeer naar Rusland zijn wat deze beslissingen betreft niet dienstig. Deze beslissingen zijn immers geen verwijderingsbeslissingen.

Verzoeker verwijst weliswaar nog naar zijn gezins- en privéleven, zoals beschermd door artikel 8 van het EVRM, doch hij maakt geenszins aannemelijk dat hij enig gezinsleven in België heeft en er kan prima facie ook niet worden vastgesteld dat enig aspect van zijn privéleven dat onder de bescherming van voormelde verdragsbepaling valt in het gedrang komt. Zijn betoog omtrent artikel 8 van het EVRM laat de Raad niet toe te concluderen dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te lijden indien de beslissing tot beëindiging van het verblijf of de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod niet wordt geschorst.

Waar verzoeker stelt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf of van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod tot gevolg heeft dat hij opnieuw kan genieten van een dekking inzake gezondheidszorg, kan de Raad slechts vaststellen dat er geen betwisting is omtrent het feit dat verzoeker in goede gezondheid is en dat er geenszins wordt aangetoond dat hij een beroep dient te doen op de ziekteverzekering. Tevens moet worden opgemerkt dat vreemdelingen in België in elk geval dringende medische zorg kunnen genieten, zodat uit verzoekers verwijzing naar het ontbreken van een dekking inzake medische zorgen geenszins het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden afgeleid. Verzoeker zet ook niet op

een voor de Raad begrijpelijke wijze uiteen waarom hij meent dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf of de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod dient worden geschorst om gebruik te kunnen maken van een bankrekening. Zo verzoeker voor het gebruik van zijn bankrekening zijn identiteit zou moeten bewijzen dan kan hij immers zijn Russisch paspoort of een ander Russisch identiteitsdocument gebruiken. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker weldegelijk over dergelijke documenten beschikt. Voor dagelijkse elektronische verrichtingen via een bestaande bankrekening is daarenboven geen identiteitsdocument, laat staan een verblijfsdocument, vereist. Het gegeven dat verzoeker tijdelijk niet zou kunnen werken en dus inkomsten derft laat evenmin toe tot het bestaan van een moeilijk te herstellen nadeel te concluderen. Het betreft hier immers een louter financieel nadeel en financiële verliezen kunnen niet zomaar worden beschouwd als moeilijk te herstellen. Verzoeker kan indien nodig een vordering instellen tegen de overheid indien hij door een foutief optreden van de overheid financiële schade heeft geleden. Er blijkt ook niet dat verzoeker, waarvan werd vastgesteld dat hij een woning onderverhuurde, afhankelijk is van een inkomen uit arbeid om over bestaansmiddelen te kunnen beschikken.

De vaststelling dat verzoeker in gebreke blijft om, wat betreft de beslissing tot beëindiging van het verblijf of de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen laat op zich toe de vordering tot schorsing van deze beslissingen af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is ontvankelijk.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt geschorst.

Artikel 3

De vordering tot schorsing van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 januari 2019 tot beëindiging van het verblijf en tot het opleggen van een inreisverbod wordt verworpen.

Artikel 4

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,
mevr. A. VAN ISACKER,
dhr. S. VAN CAMP,

voorzitter
rechter in vreemdelingenzaken
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

K.CUYKENS

G. DE BOECK